

kunde betragtes som Forseelse, naar den gjaldt forbigaaende Hjælp i Sygdomstilfælde og deslige. Jeg vilde ønske, at vi kunne faae Kommuneraadene til efter Lovens Forskrifter at eftergive den Slags Understøttelser i Tide, saa at Eligt aldrig kom Fattigfolk til Stade paa deres borgerlige Ære. Derom har jeg udtalt mig før. Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Æte Valgfreds iøvrigt sagde, forekommer det mig, at han blandede to Autoriteter sammen, hvad jeg kun ved en Fortalelse kom til før, nemlig Kommunalbestyrelsen og Valgbestyrelsen. Hvad det ærede Medlem sagde om Valgbestyrelsen, er jeg i alt Væsentligt aldeles enig med ham i, og det stemmer med, hvad jeg før sagde. Naar Valgbestyrelsen har faaet bekjendgjort efter Loven og har Valglisterne i formel Orden efter Loven, kan den i Valgbrevet sige, at Alt er gaaet lovligt til, og den skal ikke ængstelig spørge om: Kunne vi tage den eller den med? Den skal tage Enhver med, som staar paa Valglisterne. I den Henseende er der ikke mellem det ærede Medlem og mig nogen Meningsforskjel, og derfor hævder jeg samme Betragtning som det ærede Medlem, at efter den Gang berigtigede Valglisters bliver der at stemme i Aarets Løb. Men nu kan det Spørgsmaal opstaa ved Undersøgelse af disse Forhold: Hvorledes har Kommunalbestyrelsen forud udført sit Øverv? Hvorledes har den lagt Grundlaget for, hvad der senere skal gjøres med Hensyn til Valget. Det er et andet Spørgsmaal. Da møde vi ikke Valgbestyrelsen, men Kommunalbestyrelsen, og det ærede Medlem kom jo ogsaa til Slutningen til at sige, at en anden Sag var det, hvis det kunde tænkes, eller hvis der var Mistanke om, at en Kommunalbestyrelse havde udført sit Arbejde ved Valglistens Affattelse med en saadan Skjødsløshed eller forsætlig Forvanskning, at Valglisten ikke kunde bruges som Grundlag for Valget, thi saa kunde Spørgsmaalet optages. Vi ere altsaa i det Væsentlige enige i Principet, og Andet forlanger jeg ikke. Læger jeg ikke feil, er der ogsaa tidligere her i Folkethinget blevet kasseret et Valg paa Grund af, at Valglisten har været affattet saa skjødsløst, at den ikke kunde bruges som Grundlag for et gyldigt Valg. I Principet, i Theorien er jeg altsaa enig med det ærede Medlem, men kun ikke i Sjønstilfælde som det foreliggende; thi da hævder jeg vor Ret til at kunne kassere en Kommunalbestyrelses Arbejde som passende Grundlag for et gyldigt Valg. Naar derfor det ærede Medlem mente, at jeg opstillede nye Principer, der vilde røkke ved eller tumle med Valglisterne, maa han fuldstændig have misforstaaet hele den Forhandling, der her har fundet Sted, for saa vidt jeg har taget Del i den.

Bille: Dersom det ærede Medlem ikke havde taget Ordet, vilde jeg heller ikke have havt Anledning til at svare. Var Sagen bleven staa-

ende ved den Henvisning, den ærede Ordfører gjorde til ved en senere Leilighed at bringe Spørgsmaalet frem, vilde jeg ikke have anset det for rigtig at optage Spørgsmaalet. Det var det ærede Medlems temmelig fyldige Udsvilling, som efter min Mening nødvendiggjorde en Indsigelse. Det ærede Medlem tager feil, naar han tror, at han kan paavise, at Kommunalbestyrelsen i Fredericia — med hvilken jeg for Næsten ikke staar i nogenformelt Forbindelse, og som jeg ikke føler særlig Interesse for — har overtraadt Valglovens § 10. Det ærede Medlem gaar der ud fra en Forudsætning: Det kan være, at Kommunalbestyrelsen har overtraadt denne Paragraf, men det kan ligesaa godt være, at den ikke har overtraadt den. Valglovens § 10 siger jo nemlig, at den sidst godkjendte Valgliste lægges til Grund saaledes, at der kun tilføies de nye tilkommende Velgere og udelades dem, der i Aarets Løb have tabt deres Valgret. Det er derfor meget muligt, at Kommunalbestyrelsen i Fredericia har handlet ganske i Overensstemmelse med Valglovens § 10, og jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt, at vi her indlade os paa at udtale fordommende Domme om En eller Anden, hvorende paa den Forudsætning, at de maa ikke have gjort noget Urigtigt. Det ærede Medlem havde Ret, naar han antog, at jeg sammenblandede Kommunalbestyrelsens og Valgbestyrelsens Myndighed. Det gjør jeg ikke. Jeg tror, at jeg klarede før fuldstændig Sammenhængen: Forlange vi Ret til at kassere Valglisten og stryge Velgere, der formentlig ikke ere opførte med Rette, maa samme Ret tilkomme Valgbestyrelsen; thi vi kunne ikke forlange, at en Valgbestyrelse skal lade Valget foregaa under visse Former, som den veed, at Folkethinget senere efter sine Principer vil kassere. Indføre vi her den Regel, at Indsigelser mod Velgeres Gyldighed kunne føre til et Valgs Kassation, maa deraf følge, at man ogsaa under selve Valghandlingen kan protestere mod, at N. N. stemmer, og ville vi ikke have, at det skal ske — og det vilde være høist uheldigt om det skete — maa ogsaa vi respektere Valglisterne og kunne ikke og bør ikke gjøre nogen Forandring deri. Der er altsaa fra min Side ingen Forverling, og jeg har, da jeg bemærkede før, at en Kommunalbestyrelse maatte kunne drages til Ansvar for Forsømmelser af Valglistens Udfærdigelse, ikke derved sagt, at den saaledes tilveiebragte Valgliste ikke alligevel kunde blive gyldig som Grundlag for Valget. Men jeg gjentager: Vil man ikke se denne Konsekvens, tror jeg, man skuffer sig selv, og jeg har derfor gjort, hvad der stod i min Magt, for allerede paa dette Standpunkt at henvende Opmærksomheden derpaa.

Berg: Jeg kan dog virkelig ikke gaa ind paa det ærede Medlems Fortolkning af Valglovens § 10. Det ærede Medlem mener altsaa, at, har man ført berøgtede Personer eller Folk, der have